

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.414 van 9 juli 2015
in de zaak A. 216.197/XIV-36.510**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Vincent Neerinckx
 kantoor houdend te 9140 Temse
 Akkerstraat 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 juni 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 147.679 van 12 juni 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 30 juni 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoeker voert in een enig middel onder meer de schending aan van de artikelen 297 en 780 van het Gerechtelijk Wetboek, doch zonder uiteen te zetten op welke wijze het bestreden arrest deze bepalingen zou hebben geschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest terecht vast dat de aanvankelijk bestreden beslissing een gescande handtekening bevat

die met op grond van artikel 2, tweedelid, 1°, van de wet van 9 juli 2001 ‘houdende vaststelling van bepaalde regels in verband met het juridisch kader voor elektronische handtekeningen en certificatediensten’ dient beschouwd te worden als een gewone elektronische handtekening. Verzoekers kritiek als zou de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen “zonder afdoende motivering” concluderen dat de handtekening als een elektronische handtekening dient te worden beschouwd, mist aldus feitelijke grondslag. Bovendien komt het niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om zelf de bewijswaarde van een handtekening te beoordelen. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op negen juli tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams